

Biznesa augstskolas Turība

GODA BALVA

Brīvība. Uzņēmība. Kompetence.

Linards Muciņš

Biznesa augstskolas Turība
GODA DOKTORS

**Biznesa augstskolas Turība
“Goda balva 2024” laureātam
nominācijā Goda doktoram
Dr.iur. Linardam Muciņam ir
bijis jāpieņem būtiski lēmumi
par savas karjeras un arī
Latvijas valsts nākotni.**

**Kādas sajūtas un emocijas Jūs pārņēma,
uzzinot, ka saņemsiet Goda doktora titulu?**

No manis šis fakts bija veiksmīgi noslēpts un izdevās radīt pārsteigumu, līdz brīdim, kad ar mani sazinājās fakultātes vadība un apsveica. Esmu bijis kā mācībspēks vairākās augstskolās un darbā ar studentiem ieguldos jau vairāk nekā 25 gadus, tādēļ uztveru šo apbalvojumu kā atzinību ne tikai no Turības puses, bet gan par visu aizvadīto laiku mācībspēka lomā.

Ko jums nozīmē saņemt šo apbalvojumu?

Tā ir liela goda un cieņas izrādīšana no Turības puses, lai gan dzīves laikā ir nācies būt izvēles priekša starp akadēmisko darbību un politiskās karjeras veidošanu.

Kādas ir lielākās atšķirības starp darbu tieslietu jomā un akadēmisko vidi?

Darbs tieslietu sektorā un akadēmiskajā vidē ir būtiski atšķirīgs. Tieslietu jomas darbība ir praktiskāka nekā akadēmiskā vide, taču, strādājot augstskolā ar studentiem, ir abpusējas pašizaugsmes iespējas – kā studentiem, tā mācībspēkiem, mijiedarbojoties dažādām pieredzēm un zināšanām. Strādājot ar studentiem, ir nepieciešams padziļināti ielūkoties situācijā un pētīt jautājumu vairāk, kā arī – ir nepieciešamas pedagoģiskās prasmes, it sevišķi darbā ar bakalaura studentiem.

Kas Jūs motivēja izvēlēties jurisprudenci kā savu dzīves aicinājumu?

Man ģimenē neviens līdz šim nebija saistīts ar juridisko jomu, taču izvēli jurisprudences karjeras ceļa uzsākšanai ietekmēja vēlme cīnīties par taisnību un atklāt noziegumus. Bija doma arī kļūt par inženieri, jo padevās arī matemātika un pratu izmatot tehnoloģijas, lai varētu parādīt kino. Taču virsroku ņēma tiesību zinības, kur konkursa kārtībā, izturot 17 reflektantu konkurenci uz vienu vietu, iestājos jurisprudencē.

Kādi principi vai dzīves atziņas Jūs vadījušas, pieņemot svarīgākos lēmumus savā dzīvē?

Manuprāt, svarīgi ir vienmēr izteikties, lai arī cik sarežģīti bieži vien, būtu saņemties piecelties un kādam iebilst. Apziņa, ka kādam pateiktais var šķist nepatīkams vai pārāk ass, var atturēt, taču patiesība un savas domas vienmēr ir jāpasaka skaļi, neatkarīgi no tā, kāda profesija tiek pārstāvēta.

Vai ir kāds brīdis Jūsu karjerā, ko atceraties kā īpaši emocionālu vai izaicinošu?

Viens no izaicinošākajiem laikiem manā dzīvē ir kopš 1988. gada Tautas frontes veidošanas periodā un parlamenta vēlēšanu laikā, pēc tam balsojot par Latvijas valsts neatkarības atgūšanu. Pēc tam sekoja darbs Iekšlietu ministrijā, kur nereti bija jāsaskaras ar dažādiem izaicinājumiem.

Vai ir kāds hobijs vai nodarbe, kas palīdz saglabāt līdzsvaru?

Viens no maniem mīļākajiem hobijiem ir vēsture un tās pētīšana – gan tiesību vēsture, kas saistās ar profesionālo darbību, gan vispārīgi par 20. gadsimta Latvijas vēsturi. Saistībā ar to interesējos arī par Sengrieķu kultūru, vēsturi un mākslu. Tā kā nav tik lielu iespēju, lai pats kolekcionētu Sengrieķu artefaktus, mūsdienu pieejamās digitālās iespējas noder izpētei un vismaz fotogrāfiju saglabāšanai. Runājot par mākslu, iedziļinos arī latviešu mākslinieku radītajos darbos. Esmu iecienījis tieši Jāņa Pauļuka un Jāņa Tīdemaņa daiļradi.

Kādu padomu Jūs dotu mūsdienu jauniešiem, studentiem, kuri ir ceļā uz savas profesionālās karjeras izveidi?

Ne tikai studentiem, bet arī skolēniem es iesaku pēc iespējas vairāk lasīt un pilnveidot sevi caur dažāda veida literatūras avotiem, attīstot savu iztēli un fantāziju.